

Základní kámen posvětil: Sv. otec Jan Pavel II., Velehrad 22.4.1990
Kapacita kostela: 350 sedících a 400 stojících osob
Rozměry kostela: 24 m délka, 25 šířka, 14 m výška lodi, 27 výška věže
Architekt: Ing. Mojmír Korvas
Stavitel: Vítězslav Křesina
Za farnost stavbu vedli: P. Vojtěch Šíma, pan Josef Vyoral
Kostel byl vysvěcen dne: 1.4.1995, arcibiskupem Janem Graubnerem

---

V říjnu 1989 se na podnět pana faráře Vojtěcha Šímy sešla farní rada a bylo rozhodnuto pokusit se o stavbu nového kostela.

10.10. 1989 zaslal P. Vojtěch Šíma dopis Otci arcibiskupovi Františku Vaňákovi, ve kterém mu vylíčil situaci v Otrokovicích a poprosil ho, aby zahájil jednání se státními orgány. Arcibiskup myšlenku podpořil a 30.10.1989 odeslal na ministerstvo kultury dopis se žádostí o sdělení jejich stanoviska. Události dalších dnů však způsobily, že vyjádření ministerstva už nebylo potřeba.

12. listopadu 1989 se konalo v Římě svatořečení Anežky České. Pak přišel 17. listopad a s ním i pád komunistického režimu. Nám svítila naděje, že budeme moci uskutečnit dílo, o které se marně snažili naši předkové.

Další tři roky probíhala jednání s příslušnými úřady. Bylo vyhodnoceno několik soutěžních návrhů na nový kostel z nichž vyšel vítězně návrh pana architekta Mojmíra KORVASE.

V referendu farníci rozhodli, že bude zasvěcen sv. Vojtěchu.

Ve dnech 21. a 22. dubna 1990 navštívil naši vlast, poprvé v dějinách katolické církve, papež Jan Pavel II. Při této návštěvě posvětil mezi jinými i základní kámen našeho budoucího kostela.

Pro stavbu kostela byla vybrána, pro velmi dobré zkušenosti z jiných staveb, stavební firma SOPOS pana Vítězslava Křesiny z Dubu nad Moravou.

V sobotu 17.10. 1992 jsme začali s přípravou staveniště. Bylo nutno vyčistit zarostlou zahradu od křoví a stromů a zbourat dva vykoupené domy. Tyto přípravné práce byly hotovy do jara 1993.

Svátek svatého Vojtěcha jsme oslavili v pátek 23. dubna 1993 slavnostní mší svatou v kostele sv. Michaela. Po jejím skončení se věřící odebrali na staveniště, aby položili, jak řekl P. Vojtěch Šíma, duchovní základní kámen nového kostela. Duchovní správce zahájil slavnost modlitbou, po které následovala promluva. V ní Otec Vojtěch připomenul, že stavět kostel je Boží dar. Tuto milost měli před 200 lety naši předkové, když postavili kostelík sv.

Michaela. Nyní máme tuto milost i my. Chceme postavit Dům Boží, Dům modlitby, kde by se všichni cítili jako doma.

Ve 20 hodin, 23. dubna 1993, na svátek svatého Vojtěcha, pan farář Vojtěch Šíma spolu s panem Vyoralem symbolicky zahájili stavbu nového kostela slavnostním výkopem části budoucího základu v místech presbytáře.

Tím se již doopravdy začal uskutečňovat sen, o který usilovali naši předkové.

V pondělí 26. dubna přijely na staveniště dva buldozery, které provedly skrývku orné půdy a během dne urovnaly plochu celého staveniště. Pak byla vytyčena a vyměřena celá stavba a bagr začal hloubit základy, které začaly polykat první kubíky betonu. Lidé se pustili do práce s velkým elánem.

Na staveništi bývalo 30 - 40 brigádníků a tak za první měsíc byly hotové základy, v suterénu kostela kanalizace a betonáž podlahy, ze země začalo vyrůstat obvodové zdivo suterénu, bylo provedeno zašalování a zaarmování stropu suterénu.

Druhý měsíc stavby kostela jsme začali s výstavbou vlastní lodi. Velmi rychle vyrostly obvodové zdi, byly postaveny schody ze suterénu. Tesaři začali zhotovovat bednění kůru.

V pátek 11. 6. 1993, po slavnostní mši svaté, byl přenesen základní kámen ze starého kostela, kde byl uložen od dubna 1990, kdy jej posvětil Svatý Otec Jan Pavel II., na staveniště, aby byl slavnostně uložen Otcem arcibiskupem Janem Graubnerem. Celý týden po této slavnosti pak tesaři zhotovovali bednění a armaturu kůru a během dalšího týdne byla podlaha kůru zabetonována. Mezitím už začali elektrikáři od suterénu natahovat dráty. Do konce měsíce června bylo dokončeno obvodové zdivo a zabetonován věnec na úrovni střechy a dohotoveny oblouky nad hlavním vchodem. Nadšení pro stavbu neutuchá, pomáhají i brigádníci ze Spytihněvi, Napajedel a Tlumačova. Za dva měsíce od zahájení stavby je odpracováno 11 000 brigádnických hodin. V průběhu měsíce července a poloviny srpna zedníci dokončili vyzdívání obou štítových zdí. Firma Stavba ze Strážnice nám zatím dokončila ocelový střešní nosník, který brigádníci několikrát natřeli barvou. Koncem července jsme pak z Armabetonu Praha přivezli 10 kusů lepených střešních vazníků.

18. srpna 1993 přijeli pracovníci firmy Montáže Přerov a pomocí velkého jeřábu vyzvedli 8 tun těžký nosník a usadili jej na nosné štítové zdi. Tak byla zahájena, po necelých čtyřech měsících od začátku výstavby kostela, stavba střechy.

V dalším týdnu pak pracovníci firmy SOPOS, pod vedením pana Luňáčka, upevnili pomocí jeřábu k tomuto nosníku 10 kusů lepených vazníků a jejich druhé konce usadili na boční nosné zdi. V kostele bylo postaveno prostorové lešení a tesaři začali s montáží příčných trámů střechy. Do jednotlivých polí pak byly usazeny izolační tabule z polystyrénu a tesaři, za vydatné pomoci brigádníků, natloukli na obě poloviny střechy desky, na které další parta upevnila lepenku. A tak v dalším týdnu mohli začít klempíři s pokládáním měděného plechu. Tyto práce prováděl pan Valenta se synem z Otrokovic. Do poloviny října byly tyto práce hotovy.

V říjnu jsme si také připomněli, že právě před rokem, 17. října 1992, byla první brigáda, při které jsme začali čistit pozemek od křoví a stromů. Po roce zde stojí téměř hotová hrubá

stavba a to díky usilovné práci pracovníků firmy SOPOS a vydatné pomoci brigádníků, kteří už odpracovali více než 20 000 hodin.

Do konce prosince 1993 bylo dokončeno omítání suterénu, výstavba oltářních stupňů a betonování podlahy v kostele.

Do roku 1994 jsme vstoupili s odhodláním, dokončit s Boží pomocí dílo, které jsme v roce minulém začali.

V lednu a únoru se dělaly obklady a dlažba na sociálním zařízení a v kostele byla dobetonována poslední část podlahy. Do kanálků v podlaze byly uloženy kabely pro elektrické vytápění v lavicích. Během března byla vybudována garáž, jejíž strop tvoří pokračování podesty. V kostele jsme postavili lešení pro vnitřní omítky.

Dalších šest týdnů po Velikonocích dělali pracovníci firmy SOPOS vnitřní omítky. Zároveň probíhala výstavba stupňů na kůru.

Po skončení omítek bylo obvodové lešení rozebráno a znovu postaveno lešení prostorové, aby mohli pracovníci firmy Jihomoravské dřevařské závody Otrokovice začít s obkládáním stropu dřevem. Tyto práce byly dokončeny 9. července.

V polovině července jsme postavili lešení kolem celého kostela a začali s přípravou zdí na vnější omítky.

Poslední červencovou sobotu byl na věž kostela vytažen a upevněn 6m vysoký titanový kříž, který byl vyroben firmou Moravan a který věnovala firma HYPRO - obě z Otrokovic.

Začátkem srpna byla z Verony přivezena mramorová dlažba, kterou pak do poloviny září položili v kostele pracovníci firmy S.A.S. ZLÍN. Zároveň zedníci firmy SOPOS dělali hrubou venkovní omítku, na kterou pak pracovníci firmy BAUMIT natáhli v měsíci říjnu speciální omítkovou směs.

15. října 1994 byly na věž kostela vytaženy železné žaluzie, z nichž každá vážila asi 100 kg. Potom ještě do večera stačili brigádníci rozmontovat lešení kolem kostela.

V říjnu také pracovníci Jihomoravských dřevařských závodů začali s usazováním dubových dveří. Celkem je jich v kostele 17.

Také kameníci z Kroměříže zahájili práce na vyvýšeném kněžišti a stavbě oltáře.

Do konce listopadu byly dokončeny práce na sklepní části přístavby fary a bylo provedeno zakonzervování stavby na zimu.

Termín posvěcení nového kostela byl stanoven na 1. dubna 1995. Do té doby se musel dokončit oltář a upravit celý prostor kolem něho. Bylo dokončeno zábradlí na kůru, obložení zpovědnic, zasklení oken žlutým sklem, zapojení světel a množství různých drobných prací. Venku se dělaly terénní úpravy, aby byl zajištěn bezpečný přístup do kostela. V březnu přišly z Kamenického Šenova čtyři velké lustry. Proto jsme museli opět postavit v kostele lešení, aby mohly být zavěšeny. Zároveň pracovníci firmy Vojtěcha Pecky z Prahy instalovali v kostele rozhlas.

Na závěr opět nastoupily ženy, které celý kostel od kůru až po suterén pečlivě umyly a naleštily.

1. duben 1995 - slavnost posvěcení nového kostela.

Konečně přišel den, na který se otrokovičtí věřící těšili celých pět let. Byl chladný den, od rána padal mokrý sníh. Už od osmi hodin proudily ke kostelu stovky lidí z blízkého i vzdáleného okolí, aby se zúčastnili posvěcení nového kostela sv. Vojtěcha. Před desátou hodinou byl kostel zcela zaplněn včetně suterénu, kam byly obřady přenášeny na televizní obrazovku. Celkem přišlo asi 2000 lidí, z nichž mnozí se dovnitř nedostali.

Přesně v 10 hodin vyšel z kostela sv. Michaela průvod 50 kněží spolu s arcibiskupem olomouckým Janem Graubnerem. Po přivítání Otce arcibiskupa začal obřad svěcení. V promluvě vyzvedl Otec arcibiskup důležitost vybudování nového kostela jako posvátného místa k setkávání člověka s živým Bohem. Pak byly do oltáře uloženy ostatky sv. Vojtěcha a sv. Klementa.

Oltář byl pomazán olejem, stejně jako zdi kostela v místech, kde jsou umístěny mramorové destičky s křížkem. Pak pokračovala slavná mše svatá.

Po slavnosti posvěcení nového kostela se tento stánek Boží stal svědkem dalších událostí: po třech letech slavení Velikonoc v sokolovně jsme slavné třídní opět prožívali v prostorách chrámových.

23. dubna 1995 se slavila první pouť k oslavě svátku sv. Vojtěcha.

Další měsíce roku 1995 byly opět plně pracovní. V květnu a červnu byl vybudován spojovací tunel mezi kostelem a farní budovou. V červenci a srpnu se prováděly omítky z vnější strany suterénu, v září byla položena dlažba před kostelem, v říjnu podél suterénu. Tyto práce prováděla firma SAS Zlín. V listopadu došlo k montáži okrasných mříží v suterénu - Provedl umělecký kovář pan Dobroslávek z Bařic. Jeho dílem je rovněž kovový svícen pro paškál. Lepení podlahoviny v sálech suterénu bylo prací pana Krajčí z Otrokovic. V témže měsíci byla provedena i montáž elektrického otevírání oken světlíku v chrámové lodi a to pracovníky VÚK Otrokovice. Dodány byly rovněž i lavice, které navrhl ing. arch. Indra z Prostějova, a které vyrobila firma Boleslav Horák z Bystřice pod Hostýnem. Tato firma zhotovila rovněž podstavec pod sochu Panny Marie a dřevěnou část svatostánku na oltáři v křestní kapli.

Ryba na čelní straně oltáře a reliéfy evangelistů na vstupních dveřích do chrámu jsou dílem akademického sochaře Miroslava Boroše z Napajedel.

Je nutno uvést, že návrh a řešení chrámového interiéru, včetně tvarového i barevného ladění, je dílem pana ing. arch. Josefa Indry z Prostějova, ať už jde o řešení podhledu, světlíku a větrání, oltář, svatostánky, kříž, lavice, křtitelnice a některé další detaily. On vdechl vnitřnímu prostoru našeho chrámu neopakovatelnou atmosféru vytvořenou jednoduchostí, střízlivostí a harmonickým uspořádáním všech prvků umocňujících prožívání liturgie i sloužících k osobnímu rozjímání a usebrání duše.

Myšlenky a návrhy pana architekta Indry pak ztvárnili další umělci, kteří již byli zmíněni. Patří mezi ně také pan Jiří Minář, kovář - kovotepec a umělecký pasíř z Prostějova. Jeho dílem jsou kovová křtitelnice i kovová dvířka svatostánků.

Pískovcový podstavec pod křtitelnicí zhotovilo Kamenosochařství Hulín a dřevěný reliéf pod svatostánkem vyrobil pan Marášek z Otrokovic. Za zmínku stojí, že korpus kříže na čelní straně chrámu nám věnovala farnost Rymice.

Čelní stěně chrámu vévodí reliéf svatého Vojtěcha z pálené keramiky, který navrhla a realizovala akad. sochařka Otýlie Šuterová ze Lhotky u Tečovic.

Neodmyslitelnou součástí chrámového interiéru je křížová cesta. Tato tzv. biblická křížová cesta je dílem řezbáře pana Pavla Hladkého ze Svábenic a je realizována jako reliéfy tesané do dubového dřeva. Byla posvěcena biskupem Josefem Hrdličkou u příležitosti prvního výročí posvěcení kostela **1. dubna 1996**.

V též roce byly zakoupeny digitální varhany (ALEN, USA), které dodala a instalovala firma Organum Olomouc. Současně byl instalován na stěně nad varhanami imitovaný varhanní prospekt tvořený píšťalami.

Závěrem lze říci, že ono velké Boží dílo, které toužilo zrealizovat již několik otrokovických generací se podařilo díky nadšení, pílí a pracovitosti současných otrokovických farníků pod vedením duchovního správce - pana faráře Vojtěcha Šímy a vedoucího stavby pana Josefa Vyorala.

Na brigádách se vystřídalo přes 200 lidí. Celkem bylo odpracováno přes 55 000 brigádnických hodin. Další tisíce hodin byly v roce 1996 odpracovány na přístavbě fary. Hrubou stavbu této přístavby postavili pracovníci firmy SOPOS opět s vydatnou pomocí brigádníků. Spoustu hodin zde odpracovali také brigádníci azylového domu SAMARITÁN.

V našem kostele byla také sloužena mše svatá všemi českými biskupy v čele s kardinálem Vlkem.

21.4.2002 bylo žehnání nového zvonu sv. Vojtěcha za účasti biskupa Hrdličky